

[Finansministeren.]

medmindre naturligvis man vil se bort fra, at det koster en masse penge, hvis man skal forøge proportionalstrækket langt ud over den nuværende grænse, og det kan man jo ikke se bort fra.

Derfor tror jeg heller ikke, man kan få en reel drøftelse af en skattereform uden i sammenhæng med, hvad tingene koster. Det kan ikke nytte noget, som det ærede medlem, så vidt jeg forstod, var inde på, at man nu skulle gå mere i gang med at diskutere principperne. Jeg har ikke noget imod at diskutere principperne, også for sambeskatningen; naturligvis kan man diskutere principperne og prøve på at gøre sig klart, hvad det egentlig er, man vil med en skattereform og med skattelovgivningen på de forskellige områder, men det viser sig jo hver gang, at det er forholdsvis nemt at diskutere principper, og man kan nå til et resultat, men når man skal til at omsætte det i praktisk politik — og det gælder ikke mindst et spørgsmål som sambeskatningen — så er det helt anderledes.

Det ses også i det ærede medlems partis eget forslag til en skattereform, som er forelagt i skattereformudvalget, hvori man foreslår en forhøjelse af hustrufradraget. Det ville man næppe gøre, hvis man havde en løsning på dette sambeskatningsproblem. Sandheden er vel, som der blev sagt — efter hvad der har været refereret i pressen — efter det sidste møde i det udvalg, der opgav at løse disse problemer: nu giver vi det videre til den nye finansminister, og så kan han prøve, om han kan løse problemet med cirkelns kvadratur. Jeg vil ærligt indrømme, at jeg endnu ikke er begyndt at løse dette problem; om man overhovedet skal begynde på det, ved jeg ikke, men det bliver man formentlig nødt til. Jeg har ikke sendt forslaget tilbage til fornyet behandling; jeg har egentlig ikke syntes, man kunne være det bekendt. Udvalget har holdt 5 møder, og man har egentlig ikke kunnet gøre noget ved det. Selvfølgelig kan jeg sende forslaget tilbage og sige: nu kan I begynde på en frisk og se, om I kan finde ud af det. Men når man på forhånd ved, at det kan udvalget ikke, er det nok et spørgsmål, om man ikke skal se sandheden i øjnene. Her kommer jeg ind på noget i retning af det, det ærede medlem var inde på, nemlig at

man måske ikke har diskuteret principperne tilstrækkeligt igennem. Det drejer sig ikke bare om principperne, men også om konsekvenserne på det område, vi her drøfter, og i relation til andre områder. De økonomiske virkninger har ikke været ordentligt drøftet. Hvis det er det, det ærede medlem mener med, at man skal diskutere principperne og i den forbindelse alle de praktiske problemer, som hænger sammen hermed, de økonomiske, pengemæssige og skattemæssige; så synes jeg, der er noget rigtigt i det. Sådan havde jeg selv tænkt mig at man kunne begynde på en frisk i spørgsmålet om sambeskatningen.

Men det er jo — som det ærede medlem hr. Baunsgaard så rigtigt sagde — ikke så godt, hvis man stiller forslag, men ikke er villig til at være med til at skaffe dækning, og vi har i hvert tilfælde i regeringen en fornemmelse af, at man er ikke så meget hjemme, når det drejer sig om at skaffe pengene.

Hvis man skal forlænge proportionalstrækket og man altså ikke vil ophæve skattefradragsretten, hvis man skal klare dette meget store problem — det erkender jeg, det er for dem, der kommer op over proportionalskattegrænsen, dem, der ligger på mellemindtægterne, som i særdeleshed bliver ramt, ikke mindst blandt lønmodtagerne — ikke ved at gennemføre en virkelig god skattelovgivning, men bare ved at forlænge proportionalstrækket, ja, så koster det en masse penge; det koster alle de penge, vi ikke har. Pengene skal skaffes omgående — vi skulle helst ikke lade skattereformdiskussionen trække ud i alt for mange år; lad os sige, vi skal løse problemet inden for det næste år — og det ærede medlem og hans parti vil i givet fald blive stillet over for nødvendigheden af at være med til at skaffe pengene, og det synes jeg ikke vi indtil nu har haft indtryk af at de var særlig villige til.

Det ærede medlem sagde noget om, at han fik ikke de tal, han skulle bruge; jeg tror, det ærede medlem sagde, at hans parti ikke havde fået beregningerne i forbindelse med sit forslag. Det forstår jeg ikke rigtig. Jeg har da givet tilsagn om, at det ærede medlems parti sammen med embedsmændene i skattedepartementet kunne se på disse spørgsmål, men så vidt jeg husker, har det ærede medlem og hans parti forbeholdt